

Jakarandan 30-vuotisjuhlakiertueen teemana on ”Kaukaa lähelle”

Afrikkalaisperäinen musiikki Suomessa – vieläpä suomalaisten esittämänä – oli todennäköisesti kolmekymmentä vuotta sitten paljon eksoottisempaa kuin se on nyt. Laulaen, soittaen ja tanssien Afrikan-terveysiä välittävä Jakaranda-musiikkiryhmä kukoistaa silti edelleen ja voi hyvin. **Pekka Simojoen** vuonna 1985 perustama ja Suomen Lähetysseuran yhteydessä toimiva musiikkiryhmä juhlii 30-vuotista taivaltaan uudella ohjelmistolla.

Vuodesta 1990 lähtien ryhmän musiikillisena johtajana on toiminut **Pekka Nyman**. Hän arvioi, että kuoron riveissä on kolmen vuosikymmenen aikana vaikuttanut yli 200 ihmistä. Laulajien rinnalla soivat kitarat, puhaltimet, basso ja lyömäsoittimet.

Ryhmässä on tällä hetkellä kolmisenkymmentä jäsentä. Muutama on ollut mukana yli kaksikymmentä vuotta, uusimmat ovat viime syksynä aloittaneita. Nuorimmat ovat parikymppisiä, vanhimmat voisivat olla heidän vanhempiaan. Mikä sitten yhdistää jakarandalaisia?

– Rakkaus iloiseen ja raikkaaseen afrikkalaisperäiseen musiikkiin sekä lähetystyöhön, Pekka Nyman sanoo.

Ennen kuulematonta ohjelmistoa

Jakarandan ohjelmisto koostuu eteläisestä ja itäisestä Afrikasta tuoduista lauluista sekä ryhmän omasta, afrikkalaisessa hengessä tehdystä tuotannosta. Juhlavuosikiertueella Jakaranda esittää myös uutta musiikkia, jota ei vielä löydy levyiltä. Teemana on ”Kaukaa lähelle”.

Ryhmässä on mukana myös kuusi maahanmuuttajaa, viisi afrikkalaista ja virolainen. Lähinnä ensi syksyyn ja talveen painottuvan kiertueen tavoitteena on saada mukaan myös konserttipaikkakuntien maahanmuuttajia ja kenties musisoida yhdessä heidän kanssaan.

Tuoreimmasta päästä Jakarandan jäseniä ovat botswanalainen **David Titus** ja ”viittä vaille valmis kansanmusiikin maisteri” **Ulla-Sisko Jauhiainen**.

David muutti Suomeen vuonna 2013 mennäkseen naimisiin Merjan kanssa, johon hän tutustui Botswanassa vuonna 2003 Merjan ollessa siellä Lähetysseuran harjoittelijana. David työskenteli Botswanassa evankelisuterilaisen kirkon pastorina ja tunsu suomalaisia lähetystyöntekijöitä. Nyt hän opiskelee Suomen Raamattuopistossa suomea ja toimii samalla kurssiassistenttina.

Merja oli jo entuudestaan Jakarandan jäsen, joten kouluajoista asti musiikkia harrastaneelle ja kuoroissa laulaneelle Davidille oli luonnollista tulla myös mukaan. Jakarandasta on tullut hänelle perhe, joka on auttanut häntä sopeutumaan Suomeen ja jonka mukana kiertäessä hän on nähnyt paljon enemmän maata kuin muuten olisi näin lyhyessä ajassa ollut mahdollista.

Kiertueen teemalla on Davidille oma merkityksensä.

– Lähetystyön alkuaikoina tieto maanosasta toiseen kulki hitaasti ja matkustaminen oli vaikeaa. Nyt maailma on globaali kylä ja voin chattailla Botswanassa asuvan siskoni kanssa. Hän on kaukana ja silti lähellä. Jakaranda on omalta osaltaan kaventanut maanosien väliä ja tuonut afrikkalaisen musiikin lähelle suomalaisia.

Jakaranda-fani pienestä pitäen

Ulla-Sisko Jauhiainen liittyi ryhmään viime syksynä, mutta Jakaranda-fani hän kertoo olleensa pienestä asti, kuten hänen lähetys sihteeri-äitinsäkin. Lähetysjuhlilla Ulla-Sisko on ollut yli kaksikymmentä kertaa ja ”kaikki automatkat kuunneltiin Jakarandaa”.

Ulla-Sisko on myös ollut Lähetysseuran harjoittelijana Namibiassa sekä Sibelius-Akatemian kautta vaihto-opiskelijana Tansaniassa puoli vuotta. Molemmissa maissa hän lauloi myös paikallisessa kuorossa.

Suomalais-ugrilaista kansanmusiikkia opiskellessa hän on oppinut improvisoimaan ja kiinnittämään huomiota äänenmuodostukseen. Näistä taidoista on hyötyä myös Jakarandassa, jonka musiikkia hän pitää maailmanmusiikkina. Lauluäänensä lisäksi hän on tuonut Jakarandan esiintymisiin mukaan pääsoittimensa kanteleen, tarvittaessa häneltä onnistuisi monen muunkin instrumentin soittaminen.

– Jakarandassa on huikea yhteishenki ja harjoituksissa on kiva ja rento ilmapiiri. On kiva tehdä työtä konserttien eteen. Olen itse arvostanut Jakarandaa yleisön edustajana ja nyt panostan ryhmän jäsenenä siihen, että tuo arvostus säilyisi. Jakaranda on ainutlaatuinen ryhmä Suomessa. Sen taide on kokonaisvaltaista; laulamme ja tanssimme. Samalla teemme lähetystyötä. Ilosanoma on mukana laulujen sanoissa ja otamme yleisön mukaan laulamaan ja tanssimaan, Ulla-Sisko kertoo.